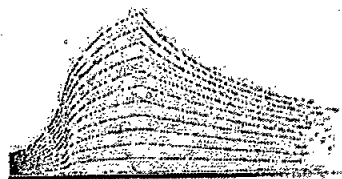

Kopie

Afgeleverd aan: Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel

Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Repertoriumnummer

2014 / 2766

Datum van uitspraak

30 oktober 2014

Rolnummer

2013/AB/1200

Uitgifte

Uitgereikt aan

op

€

JGR

Arbeidshof te Brussel

zevende kamer

Arrest

COVER 01-00000041721-0001-0007-02-01-1

SOCIALE ZEKERHEIDSRECHT WERKNEMERS - ziekteverzekering

tegensprekelijk arrest

definitief

kennisgeving per gerechtsbrief (art. 580, 2°, Ger. W.)

M _____ appellante,
vertegenwoordigd door mr. GHESQUIÈRE B. loco mr. DIERICKX Willy, advocaat te 9290
BERLARE, A. De Grauwelaan 3,

tegen

RIJKSINSTITUUT VOOR ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING, met zetel te 1150
BRUSSEL, Tervurenlaan, 211, geïntimeerde, vertegenwoordigd door mr. STAELS C. loco mr.
VERHEYLEWEGHEN Claude, advocaat te 1785 MERCHTEM, Kalkovenlaan, 75

*

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit:

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken op tegenspraak op 15 november 2013 door de arbeidsrechtbank te Brussel, 28e kamer (A.R. 11/16769/A),
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 19 december 2013,
- de neergelegde conclusies,
- de voorgelegde stukken.

*

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 2 oktober 2014, waarna de debatten werden gesloten, het openbaar ministerie een mondeling advies heeft uitgebracht, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak gesteld op heden.

*

DE FEITEN EN DE RECHTSPLEGING.

1.

Mevrouw M. werd op 18 juni 2008 arbeidsongeschikt erkend door de adviserend geneesheer van haar mutualiteit naar aanleiding van rugklachten en problemen aan de schouders. Bij beslissing van 28 november 2011 heeft de Gewestelijke Commissie van de Geneeskundige Raad voor de Invaliditeit van het Rijksinstituut voor Zieke en Invaliditeitsverzekering echter een einde gesteld aan deze erkenning vanaf 5 december 2011.

2.

Mevrouw M. heeft deze beslissing betwist voor de arbeidsrechtbank te Brussel.

Bij vonnis van 7 september 2012 heeft de arbeidsrechtbank de vordering ontvankelijk verklaard, en alvorens uitspraak te doen over de gegrondheid ervan, een deskundigenonderzoek bevolen. De aangestelde deskundige heeft haar verslag neergelegd op 21 januari 2013. In dit verslag oordeelde zij dat mevrouw M. op de datum van de bestreden beslissing, en daarna, niet aan de voorwaarden voldeed om verder arbeidsongeschikt erkend te worden in de zin van artikel 100 van de gecoördineerde wetten betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen van 14 juli 1994.

Bij vonnis van 15 november 2013, dat aan mevrouw M. werd ter kennis gebracht op 26 november 2013, heeft de arbeidsrechtbank, in overeenstemming met het advies van de deskundige de vordering van mevrouw M. als ongegrond afgewezen.

3.

Bij verzoekschrift van 19 december 2013 heeft mevrouw M. hoger beroep ingesteld.

DE ONTVANKELIJKHEID.

Het hoger beroep is regelmatig naar de vorm. Het is ingesteld binnen de maand na de kennisgeving van het bestreden vonnis en is dus eveneens tijdig. Het beroep is ontvankelijk.

BEOORDELING.

1.

Mevrouw M betwist de bevindingen van de deskundige. Zij legt daarvoor een aantal nieuwe medische documenten voor waarin haar medische situatie tot op heden geschetst wordt.

Het Rijksinstituut voor Zieke en Invaliditeitsverzekering vraagt de bevestiging van het bestreden vonnis.

2.

Overeenkomstig artikel 100, § 1, al. 1 van het Koninklijk Besluit van 14 juli 1994 houdende coördinatie van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen wordt als arbeidsongeschikt erkend de werknemer die alle werkzaamheid heeft onderbroken als rechtstreeks gevolg van het intreden of het verergeren van letsels of functionele stoornissen waarvan erkend wordt dat ze zijn vermogen tot verdienen verminderen tot een derde of minder dan een derde van wat een persoon van dezelfde stand en met dezelfde opleiding kan verdienen door zijn werkzaamheid in de beroepscategorie waartoe de beroepsarbeid behoort, door de betrokkene verricht toen hij arbeidsongeschikt is geworden, of in de verschillende beroepen die hij heeft of zou kunnen uitoefenen uit hoofde van zijn beroepsopleiding.

Overeenkomstig al. 2 van dezelfde bepaling wordt de vermindering van het vermogen tot verdienen tijdens de eerste zes maanden van de arbeidsongeschiktheid gewaardeerd ten aanzien van het gewone beroep van de betrokkene, in zoverre de oorzakelijke aandoening voor een gunstig verloop of voor een genezing vatbaar is binnen een tamelijk korte tijdspanne.

3.

Het deskundig verslag, opgesteld op vraag van de eerste rechter, is omstandig gemotiveerd. Het steunt op een uitvoerig onderzoek van de verzekerde en van de voorgelegde medische verslagen. De deskundige heeft ook voldoende geantwoord op de opmerkingen die naar aanleiding van de redactie van zijn deskundig verslag werden geformuleerd.

De rechtspraak heeft bij herhaling geoordeeld dat het de bedoeling is, door beroep te doen op een deskundige, de betwisting die ontstaan is tussen de adviserend geneesheer van de verzekeringsinstelling of van de Geneeskundige Raad voor Invaliditeit en de behandelend geneesheer van een sociaal verzekerde, te beslechten met verwijzing naar het advies van een bijzonder bevoegd persoon die onafhankelijk is van de partijen. Het principe zelf van de

expertiseopdracht zou ondermijnd worden indien het advies dat uitgebracht werd door de door de rechtbank aangestelde deskundige zou in twijfel getrokken worden enkel en alleen omdat het niet overeenstemt met dit van de geneesheer van een der partijen (vgl. o.m. Arbh. Brussel, 8^e k., 6 februari 1986, AR 18.574; Arbh. Brussel, 8e k., 5 mei 1999, AR 34.868; Arbh. Brussel, 8e k., 5 april 2000, A.R. 35.643; Arbh. Brussel, 6e k., 5 mei 2003, A.R. 40.376; Arbh. Brussel, 8e k. 24 januari 2008, AR 44.074). In de regel dient er van uit gegaan te worden dat, om met succes een deskundig verslag te kunnen betwisten, de sociaal verzekerde een gemotiveerd medisch verslag dient neer te leggen, dat bij voorkeur uitgaat van een geneesheer die niet de behandelend geneesheer is, en dat uiteenzet waarom de bevindingen van de deskundige, die door de rechtbank is aangesteld, niet kunnen gevolgd worden. Dit verslag dient te verwijzen naar de appreciatiecriteria betreffende de arbeidsongeschiktheid, zoals die vastgelegd zijn in artikel 100 van de gecoördineerde wetten van 14 juli 1994 op verplichte verzekering geneeskundige verzorging en uitkeringen.

4.

Mevrouw M legt geen gemotiveerd verslag voor (zij deed dit ook niet voor de eerste rechter) waarin de conclusies van het deskundig verslag besproken en betwist worden. Zij legt wel een nieuw verslag voor van haar behandelend orthopedisch geneesheer van 16 december 2013 waarin deze stelt dat er een toename is van de klachten. In dit verslag wordt echter op geen enkele wijze ingegaan op de conclusies van de deskundige en wordt ook geen graad van arbeidsongeschiktheid van meer dan 66% meer bevestigd.

De andere medische documenten die mevrouw M voorlegt hebben betrekking op een andere medische problematiek dan deze op basis waarvan zij oorspronkelijk arbeidsongeschikt erkend werd, en op basis waarvan een einde gesteld werd aan de erkenning.

Vermits er geen medische elementen voorhanden zijn om de bevindingen van de Geneeskundige Raad voor de Invaliditeit in vraag te stellen heeft het hof geen bevoegdheid om na te gaan of eventueel op latere datum mevrouw M toch arbeidsongeschikt geworden is in de zin van artikel 100 van de gecoördineerde wetten op de geneeskundige verzorging en uitkeringen. Enkel de adviserend geneesheer van de mutualiteit heeft de bevoegdheid om, na de onderbreking van de staat van invaliditeit gedurende meer dan drie maanden, een nieuwe arbeidsongeschiktheid te erkennen (Toepassing art. 90 en 93 van de gecoördineerde wetten).

Het hoger beroep is dan ook ongegrond.

OM DEZE REDENEN HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken, in het bijzonder op het artikel 24,

Rechtsprekend op tegenspraak,

Gelet op het eensluidend mondeling advies van mevrouw Nathalie Van Den Brande, eerste substituut-arbeidsauditeur, afgevaardigd om haar ambt te vervullen bij het auditoraat-generaal,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk, doch ongegrond en bevestigt het bestreden vonnis.

Veroordeelt, in overeenstemming met art. 1017, al. 2 van het Gerechtelijk Wetboek het Rijksinstituut voor Zieke en Invaliditeitsverzekering tot de kosten van het hoger beroep, tot op heden begroot in hoofde van mevrouw M ; op 160,36 € rechtsplegingsvergoeding.

PAGE 01-00000041721-0006-0007-02-01-4

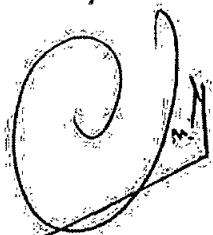

Aldus gewezen en ondertekend door de zevende kamer van het Arbeidshof te Brussel,
samengesteld uit:

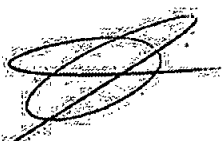
Fernand KENIS,
Ivo VAN DAMME,
Karel GACOMS,
arbeider,
bijgestaan door :
Sven VAN DER HOEVEN,

raadsheer,
raadsheer in sociale zaken, werkgever,
raadsheer in sociale zaken, werknemer-

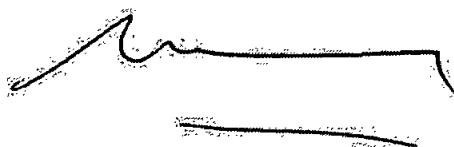
griffier.

Fernand KENIS;

Sven VAN DER HOEVEN

Ivo VAN DAMME

Karel GACOMS

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van donderdag 30 oktober 2014 door:

Fernand KENIS, raadsheer,
bijgestaan door
Sven VAN DER HOEVEN, griffier.

Fernand KENIS

Sven VAN DER HOEVEN

